

ad § 23.

Bestemmelsen i Paragraphens Slutning om, at Justitsministeren har at foretage Forbedlingen saaledes, at saavidt muligt et lige Antal af Værnepligtige i hver Udskrivningskreds bliver tilbage til Fodfolket, har man foreslaaet at udstemme, uden dog derved at ville gjøre nogen Indskrænkning i Administrationens Act.

ad § 26.

Udvalgets Fleertal har fundet Betænkelse ved at tilstaae Krigsbestyrelsen en saavidt gaaende Myndighed til Overførelse fra et Vaaben til et andet, som Paragraphens to sidste Linier hjemle, og har derfor foreslaaet at udstemme dem. Men det er selvfølgelig ikke Meningen derved at ville gjøre nogen Indskrænkning i den Krigsministeren ved Lov om Hærens Ordning tilbealte Act til at forsætte fra et Vaaben til et andet.

Fleertallet foreslaaer at tilføie Paragraphen den i Lov af 2den Marts 1861 indeholdte, men i Lovudkastet udeladte Bestemmelse om, at ingen Værnepligtig mod sin Villie kan befales at være Officersoppasser. — Mindretallet kan ikke see, at der er nogen fornuftig Grund til at frygte for, at en Befalingsmand skulde til Opsasser udtage en Menig, hvis tidligere Livsstilling ikke gjorde ham stikket dertil; det formener tillige, at den omtalte Bestemmelse ikke er paa sin Plads i Loven om Værnepligt, men at den hører hjemme i Hærløven.

ad § 27.

Da der til fortsat Dvælse ved Bataillonerne kun indkalbes indtil en Styrke for hver Bataillon af 800 Undercorporaler og Menige, vilde det kunne stee f. Ex. ved Indkaldelse til Reserwebataillonerne af Menige af 5te og 6te Aargang, at Menige af denne sidste Aargang, skjøndt de ikke havde været indkaldt siden med den 2den Aargang, kunde gaae frie, naar de havde høie Lodtrækningsnummere, fordi 5te Aargang, i Forbindelse med en Deel af 6te, var tilstrækkelig til at staae den indkaldte Styrke tilbeie. Naar derfor kun en Deel af en Aargang skal indkalbes, foreslaaer Udvalget, at da i Reglen Mandskabet med den kortere Uddannelse indkalbes først. Det er ikke Me-

ningen herved at indskrænke Netten til at indkalbe hjemsendte Befalingsmænd (f. Ex. Undercorporaler), ligesom det er en Selvsølge, at af lige Dvæle indkalbes de med de lavere Lodtrækningsnummere fremfor dem med de høiere.

ad § 31.

Et Mindretal har stillet et Forslag om, at den, der henhører til Hæren eller Søværnets Linie, i Fredstid og under almindelige Forhold ikke behøver vedkommende Ministers Tilladelse til at forfremmes til Befaren og overføres i Sørollen. Fleertallet kan ikke tiltræde dette Forslag og maa med Lovudkastet være enig om, at naar en Mand er uddannet i en bestemt Retning f. Ex. til at være Sø-Artillerist, bør han ikke efter Forgodtbeholdende kunne forlade sit Vaaben og lade sig forfremme til Befaren, da derved hans af Staten bekostede Uddannelse er spildt. At derimod, som i Udcastet foreslaaet, Krigsbestyrelsen kan give ham Tilladelse dertil, naar særlige Forhold ere tilstede, maa Fleertallet finde i sin Orden.

ad § 33.

Den foreslaaede Indkaldelse af det befarnede Mandskab synes i enkelte Retninger at være mindre tilfredsstillende, og Udvalget har derfor udarbejdet et Forslag, der er tiltraadt af Justitsministeren, og i hvilket man i de Befarnes Interesse er gaaet over til to aarlige Indkaldelser og tillige har gjort Fristerne noget kortere. Maaden, hvorpaa man har tænkt sig de to Indkaldelser ordnet, fremgaaer klart af selve Forslaget, og man skal derfor ikke her gaae ind paa en nærmere Udvikling deraf.

Et Mindretal har stillet et Forslag om, at forlænge Fristen for den hderligere Indkaldelse til 20de Marts.

ad § 34.

Medens Lovudkastet bestemmer, at den befarnede Værnepligtige, der ikke har naaet en Røgbrulleaalder af 25 Aar, een Gang kan forlange sig fritagen for at medtages under den ordentlige Indkaldelse, naar han inden Aarets Begyndelse derom henvender sig til vedkommende Udskrivningschef, foreslaaer Fleertallet, at han kan forlange Udsættelse til enhver